

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 10. mája 2007*

Vo veci C-508/04,

ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 226 ES, podaná 8. decembra 2004,

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: M. van Beek a B. Schima, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci M. Lang, Rechtsanwalt, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa,

proti

Rakúskej republike, v zastúpení: E. Riedl a H. Dossi, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovanej,

* Jazyk konania: nemčina.

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory K. Lenaerts, sudcovia R. Silva de Lapuerta (spravodajkyňa), G. Arestis, J. Malenovský a T. von Danwitz,

generálna advokátka: J. Kokott,
tajomník: R. Grass,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 11. januára 2007,

vyhlásil tento

Rozsudok

- ¹ Svojou žalobou Komisia Európskych spoločenstiev navrhuje, aby Súdny dvor určil, že Rakúska republika si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z ustanovení článku 1, článku 6 ods. 1 až 4, ako aj článkov 7, 11, 12, 13, 15, článku 16 ods. 1 a článku 22 písm. b) smernice Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín (Ú. v. ES L 206, s. 7; Mim. vyd. 15/002, s. 102, ďalej len „smernica“).

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

- 2 Článok 1 smernice obsahuje určitý počet definícií, medzi ktorými sa uvádzajú tieto definície:

„e) *stav ochrany prirodzeného biotopu* znamená súbor vplyvov pôsobiacich na prirodzený biotop a jeho typické druhy, ktoré môžu ovplyvniť jeho dlhodobé prirodzené rozdelenie, štruktúru a funkcie, ako aj dlhodobé prežitie jeho typických druhov v rámci územia uvedeného v článku 2.

Stav ochrany prirodzeného biotopu sa bude považovať za ‚priaznivý‘, keď:

- jeho prirodzený rozsah a územie, ktoré pokrýva, zostávajú stabilné alebo sa zväčšujú

a

- existuje špecifická štruktúra a funkcie, ktoré sú potrebné na jeho dlhodobé udržanie, a je pravdepodobné, že budú ďalej existovať v dohľadnom čase

a

— stav ochrany jeho typických druhov je priaznivý, ako je definované v bode i);

...

g) *druh európskeho významu* znamená druh, ktorý je v rámci územia uvedeného v článku 2:

i) ohrozený, s výnimkou tých druhov, ktorých územie prirodzeného pohybu je zanedbateľné na tomto území a ktoré nie sú ohrozené ani zraniteľné v západnom palearktickom regióne,

alebo

ii) zraniteľný, t. j. je pravdepodobné, že sa v blízkej budúcnosti presunú do ohrozenej kategórie, ak budú ďalej pôsobiť príčinné faktory,

alebo

iii) vzácný, t. j. s malými populáciami, ktoré nie sú v súčasnosti ohrozené alebo zraniteľné, ale podliehajú riziku. Tieto druhy sa nachádzajú na obmedzených geografických územiach alebo sa riedko vyskytujú na území väčšom,

alebo

iv) endemický a vyžadujúci mimoriadnu pozornosť z dôvodu špecifického charakteru ich prirodzeného biotopu a/alebo potenciálneho dosahu ich využívania na stav ochrany.

Takéto druhy sú uvedené alebo môžu byť uvedené v prílohe II a/alebo prílohe IV alebo V;

h) *prioritné druhy* znamenajú druhy uvedené v bodoch g) i), za zachovanie ktorých má spoločnosť mimoriadnu zodpovednosť z hľadiska pomeru ich prirodzeného rozšírenia, ktoré patrí do územia uvedeného v článku 2; tieto typy prioritných druhov sú v prílohe II označené hviezdíčkou (*);

i) *stav ochrany druhov* znamená súhrn vplyvov pôsobiacich na príslušné druhy, ktoré môžu ovplyvniť jeho dlhodobé rozdelenie a prebytok ich populácií v rámci územia uvedeného v článku 2;

Stav ochrany sa bude považovať za ‚priaznivý‘, keď:

- údaje o dynamike populácie príslušného druhu indikujú, že sa tento druh sám dlhodobo udržuje vo svojom prirodzenom biotope ako životaschopný komponent

a

- územie prirodzeného pohybu [rozšírenia — *neoficiálny preklad*] tohto druhu sa ani nezmenšuje, ani sa pravdepodobne v dohľadnej budúcnosti nezmenší

a

- existuje a pravdepodobne bude ďalej existovať dostatočne veľký prirodzený biotop na dlhodobé udržanie ich populácií;

...

- l) *osobitné chránené územie* znamená lokalitu európskeho významu, označenú členskými štátmi štatutárnym [zákonným — *neoficiálny preklad*], administratívnym [správnym — *neoficiálny preklad*] a/alebo zmluvným aktom, kde sa uplatňujú ochranné opatrenia potrebné na zachovanie alebo obnovu prirodzených biotopov a/alebo populácií druhov, pre ktoré je lokalita vymedzená, v priaznivom stave ochrany.“

- 3 Podľa znenia článku 6 ods. 1 smernice: „Pre osobitne chránené územia vytvoria členské štáty potrebné ochranné opatrenia obsahujúce v prípade potreby príslušné plány riadenia, osobitne navrhnuté pre dané lokality alebo začlenené do ďalších plánov rozvoja, a primerané štatutárne [zákonné — *neoficiálny preklad*], administratívne [správne — *neoficiálny preklad*] alebo zmluvné opatrenia, ktoré zodpovedajú ekologickým požiadavkám typov prirodzených biotopov uvedených v prílohe I a druhov uvedených v prílohe II, vyskytujúcich sa v týchto lokalitách.“
- 4 Článok 6 ods. 2 smernice stanovuje: „Členské štáty podniknú primerané kroky, aby sa na osobitne chránených územiach predišlo poškodeniu prirodzených biotopov a biotopov druhov, ako aj rušeniu druhov, pre ktoré boli územia označené za chránené, pokiaľ by takéto rušenie bolo podstatné vo vzťahu k cieľom... smernice.“
- 5 Článok 16 ods. 1 smernice stanovuje:

„Za predpokladu, že neexistuje uspokojivá alternatíva a výnimka nespôsobuje zhoršenie stavu ochrany populácie príslušného druhu na území jeho prirodzeného výskytu, členské štáty môžu udeliť výnimku z ustanovení článkov 12, 13, 14 a 15 písm. a) a b):

a) v záujme ochrany divokej fauny a flóry a ochrany prirodzených biotopov;

- b) pre zabránenie vážneho poškodenia, najmä úrody, hospodárskych zvierat, lesov, rybného a vodného hospodárstva a iných typov majetku;

  - c) v záujme zdravia a bezpečnosti ľudskej populácie [v záujme verejného zdravia a bezpečnosti — *neoficiálny preklad*] alebo z iných nevyhnutných [naliehavých — *neoficiálny preklad*] dôvodov vyššieho verejného záujmu, vrátane tých, ktoré majú spoločenský alebo hospodársky charakter a priaznivé dôsledky primárneho významu na životné prostredie;

  - d) na účely výskumu a vzdelávania, oživovania a obnovy týchto druhov a pre operácie rozmnožovania potrebné na tieto účely, vrátane umelého pestovania rastlín;

  - e) aby sa za podmienok prísneho dohľadu, na selektívnom základe a v obmedzenom rozsahu, umožnil odber alebo držanie určitých vzoriek uvedených v prílohe IV v obmedzenom množstve stanovenom príslušnými vnútroštátnymi orgánmi.“
- 6 Článok 22 písm. b) smernice stanovuje, že členské štáty „zabezpečia, že [aby — *neoficiálny preklad*] úmyselné zavádzanie akýchkoľvek druhov, ktoré nie sú pôvodné na ich území, do voľnej prírody je [bolo — *neoficiálny preklad*] regulované tak, aby sa nepoškodili prirodzené biotopy v rámci ich prirodzeného osídlenia [územia rozšírenia — *neoficiálny preklad*] alebo divoká fauna a flóra, a ak to považujú za potrebné, zakážu takéto zavádzanie“.

Zákonné a správne ustanovenia rozličných rakúskych spolkových krajín, ktorých zlučiteľnosť s ustanoveniami smernice je napádaná

Spolková krajina Dolné Rakúsko

7 Ide o tieto ustanovenia: paragraf 95 zákona Dolného Rakúska o poľovníctve [Niederösterreichisches Jagdgesetz 1974, LGBl. (Niederösterreich) č. 76/74, ďalej len „Nö JagdG“], paragraf 9 ods. 5, paragraf 17 ods. 5, paragraf 20 ods. 4, ako aj paragrafy 21 a 22 zákona Dolného Rakúska o ochrane prírody [Niederösterreichisches Naturschutzgesetz 2000, LGBl. (Niederösterreich) č. 87/2000, ďalej len „Nö NSchG“].

8 Paragraf 95 Nö JagdG stanovuje:

„1. Sú zakázané všetky neselektívne metódy poľovačky; najmä je zakázané:

...

3) poľovať v noci, teda v priebehu obdobia začínajúceho 90 minút po západe slnka a končiaceho 90 minút pred východom slnka; z tohto zákazu je vylúčené poľovanie na diviaka a dravcov, na tetroyv hlucháne a tetroyv hoľniaky, na divé husi, divé kačky a na sluky;

4) používať na chytanie alebo usmrcovanie zvery zariadenia na osvetlenie cieľov s výnimkou prenosných lúčových, umelých svetelných zdrojov, ako sú zariadenia na infračervené lúče, pozorovacie zariadenia na nočnú strelbu, obsahujúce elektronický zväčšovač obrazu alebo konvertor obrazu, ako sú zosilňovače zostatkového svetla;

...

8) používať ako živé návnady slepé alebo zmrzačené vtáky, ako aj anestetické návnady; používať magnetofóny, elektrické a elektronické zariadenia schopné usmrtiť alebo omráčiť; používať zrkadlá alebo iné oslepujúce zariadenia, výbušniny, neselektívne siete; plynovanie alebo vydymenie;

9) poľovať na pernatú zver s pomocou slučiek, lepov, vnadidiel, sietí a pascí;

10) poľovať z lietadiel, pohybujúcich sa motorových vozidiel alebo lodí poháňaných rýchlosťou vyššou ako 5 kilometrov za hodinu.

...“

9 Paragraf 9 Nö NSchG stanovuje:

„...“

2. ... znamená:

...

6) stav ochrany prirodzeného biotopu: súbor vplyvov pôsobiacich na prirodzený biotop a jeho typické druhy, ktoré môžu ovplyvniť jeho dlhodobé prirodzené rozdelenie, štruktúru a funkcie, ako aj dlhodobé prežitie jeho typických druhov;

7) prioritné druhy: voľne žijúce druhy zvierat a rastlín, za ktorých zachovanie má Spoločenstvo mimoriadnu zodpovednosť a ktoré sú označené hviezdíčkou v prílohe II smernice ‚biotopy‘;

8) stav ochrany druhu: súhrn vplyvov pôsobiacich na príslušný druh, ktoré môžu ovplyvniť jeho dlhodobé rozdelenie a význam jeho populácie;

9) ciele ochrany: zachovanie alebo obnova, v priaznivom stave ochrany, prirodzených biotopov uvádzaných v prílohe I smernice ‚biotopy‘ a druhov fauny a flóry uvedených v prílohe II predmetnej smernice, prítomných v lokalite európskeho významu, ako aj

druhov vtákov vymenovaných v prílohe I smernice ‚vtáky‘ a uvádzaných v článku 4 ods. 2 predmetnej smernice, ktoré žijú v európskej lokalite ochrany vtákov a ich biotopov.

3. Krajinská vláda formou nariadenia zaradí lokality uvádzané v odseku 1 ako osobitne chránené územia nazvané ‚európske chránené lokality‘. Ako európske chránené lokality môžu byť zatriedené najmä územia ochrany prírody a územia ochrany krajiny, ktoré už existujú.

4. Nariadenie prijaté podľa odseku 3 definuje územné hranice chránenej lokality, konkrétne chránený cieľ, najmä typy prirodzených prioritných biotopov a prioritných druhov, ciele ochrany, ako aj prípadne povinnosti a zákazy potrebné na dosiahnutie priaznivého stavu ochrany. Zakazuje najmä opatrenia, ktoré by mohli viesť k poškodeniu chránenej lokality alebo jej zložiek alebo ovplyvniť túto lokalitu alebo jej zložky podstatným spôsobom. Ustanovenia o prísnejšej ochrane, než je stanovená v tomto zákone, nie sú dotknuté.

5. Európske chránené lokality sú v prípade potreby predmetom vhodných opatrení, udržiavania, rozvoja a ochrany (plán správy), verejnej alebo súkromnej povahy, zodpovedajúcich ekologickým požiadavkám uplatniteľným na prirodzené biotopy prílohy I a druhy prílohy II smernice ‚biotopy‘, ako aj na druhy vtákov prílohy I smernice ‚vtáky‘ rozšírené na týchto územiach. Tieto opatrenia v rozsahu, v akom predpokladajú prispôsobenie územia, sú predložené konzultačnému výboru pre prispôsobenie územia, s výnimkou opatrení týkajúcich sa správy európskych chránených lokalít.

6. Krajinská vláda kontroluje a dokumentuje stav ochrany prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín. Najmä teda prihliada na prioritné typy prirodzených biotopov a prioritné druhy.“

10 Paragraf 17 Nö NSchG stanovuje:

„...“

5) Zavádzanie a šírenie nie miestnych rastlín neprispôsobených na predmetnú lokalitu, ako aj zavádzanie a šírenie nie miestnych zvierat v neuzavretých priestoroch podliehajú povoleniu spolkovéj vlády. Povolenie sa zamietne, ak sú trvalo narušené miestne prispôsobené populácie, prirodzené (genetické) charakteristiky živočíšnych a rastlinných miestnych druhov alebo krás a osobitosť krajiny.“

11 Paragraf 20 Nö NSchG uvádza:

„...“

4) Krajinská vláda môže rozhodnúť o udelení výnimiek..., najmä na vedecké alebo pedagogické ciele, ak nie je obava, že z toho vyplynie rozhodujúce nebezpečenstvo pre chránenú divokú flóru a faunu. Povolenie musí uvádzať aspoň:

1. druhy, ktoré sú predmetom výnimky;

2. prostriedky, zariadenia a metódy odchyty alebo usmrcovania a

3. kontroly, ktoré majú byť vykonané.“

12 Paragraf 21 Nö NSchG stanovuje:

„1. Bez ohľadu na osobitné pravidlá stanovené ustanoveniami tohto zákona alebo správnymi predpismi a rozhodnutiami prijatými na jeho vykonanie opatrenia spojené s komerčným využitím území nie sú v zásade dotknuté... Toto derogačné ustanovenie sa neuplatňuje, ak sú chránené rastliny a zvieratá alebo chránené biotopy zasiahnuté úmyselne alebo ak rastliny a zvieratá ohrozené vyhynutím... sú zasiahnuté predmetnými opatreniami.

2. Bez ohľadu na osobitné pravidlá stanovené ustanoveniami tohto zákona alebo správnymi predpismi a rozhodnutiami prijatými na jeho vykonanie opatrenia spojené s moderným a trvalým poľnohospodárskym a lesníckym komerčným využívaním území v rámci poľnohospodárskeho alebo lesníckeho prevádzkovania nie sú v zásade dotknuté... Toto derogačné ustanovenie sa neuplatňuje, ak sú chránené rastliny a zvieratá alebo chránené biotopy zasiahnuté úmyselne alebo ak rastliny a zvieratá ohrozené vyhynutím... sú zasiahnuté predmetnými opatreniami.

3. Poľnohospodárske alebo lesnícke využívanie je považované za moderné a trvalé, ak pri poľnohospodárskom alebo lesníckom prevádzkovaní činnosti slúžia na výrobu alebo získavanie rastlinných alebo živočíšnych produktov a sú organizované podľa obvyklých postupov v regióne, k danému momentu a podľa odovzdávaných

skúseností a ak predmetné využívanie prispôsobené prírodným podmienkam trvalo zabezpečuje výkony v systéme v dobrom funkčnom stave, bez vyčerpania výrobnej základne a nedôvodného zaťaženia prírody a krajiny.“

13 Paragraf 22 Nö NSchG uvádza:

„1. Namiesto ochrany environmentálnych záujmov verejnou mocou alebo mimo tejto ochrany spolková krajina Dolné Rakúsko môže uzatvárať súkromnoprávne dohody na účely dosiahnutia cieľov ochrany prírody, najmä s cieľom ochrany, udržiavania, zachovania a rozvoja území vzácných pre ochranu prírody alebo dôležitých pre krajinu. Cieľom tohto typu dohody je predovšetkým ochrana a udržiavanie prírodných alebo poloprírodných stojatých vôd malého rozsahu v adekvátnych podmienkach, mokradí a suchých a nezarastených lokalít, ako aj lesíkov nachádzajúcich sa mimo lesov a hájov, vzácných pre ochranu prírody. Ostatné opatrenia na ochranu zahŕňajú najmä:

- odškodnenie za opatrenia vytvorenia, ochrany alebo zlepšenia iných lokalít a objektov vzácných pre ochranu prírody,

- podpora osobitného spôsobu využívania alebo prevádzkovania v súlade so záujmami ochrany prírody v lokalitách dôležitých z ekologického hľadiska alebo pre krajinu,

- pomoc v prospech opatrení určených na zlepšenie dôležitých geoekologických funkcií (napríklad sieť biotopov, extenzívne prírodné kultúry, zavedenie ekologických spôsobov poľnohospodárskeho a lesníckeho prevádzkovania).

...“

Spolková krajina Horné Rakúsko

- 14 Ide o paragraf 15 ods. 2 zákona Horného Rakúska o ochrane prírody a krajiny [Öberösterreichisches Natur- und Landschaftsschutzgesetz 2001, LGBl. (Oberösterreich) č. 129/2001, ďalej len „Oö NSchG“].

- 15 Predmetné ustanovenie uvádza:

„Pre územia ochrany krajiny..., prvky chránených krajín..., európske chránené lokality... alebo územia ochrany prírody... môže krajinská vláda vypracovať plány udržiavania krajiny a stanoviť v nich opatrenia, ktoré sú v súlade s odsekom 1 potrebné vo verejnom záujme a ktoré výrazne neobmedzujú povolené hospodárske využívanie predmetných území. S výnimkou odlišného ustanovenia súkromného práva alebo legislatívneho textu náklady vykonania týchto plánov udržiavania krajiny sú na ťarchu spolkovej krajiny, ktorá je v postavení držiteľa súkromnoprávných oprávnení.

Majiteľ územia nemôže brániť vykonaniu týchto opatrení.“

Spolková krajina Salzburgsko

16 Ide o nasledujúce ustanovenia: paragraf 3a, paragraf 5 body 8 až 10, paragrafy 22a a 22b, paragraf 29, ako aj paragraf 34 zákona Salzburgska o ochrane prírody [Salzburger Naturschutzgesetz 1999, LGBl. (Salzburg) č. 73/1999, ďalej len „Sbg NSchG“]; paragraf 104 ods. 4 zákona Salzburgska o poľovníctve [Salzburger Jagdgesetz 1993, LGBl. (Salzburg) č. 100/1993, ďalej len „Sbg JagdG“].

17 Paragraf 3a Sbg NSchG stanovuje:

„1. Pri uplatňovaní tohto zákona a nariadení prijatých na jeho základe je potrebné pridržiavať sa ako základnej zásady toho, že všeobecnému záujmu na ochrane prírody môže byť daná prednosť pred akýmkoľvek iným záujmom.

2. Opatrenia, o ktorých je preukázané, že priamo slúžia mimoriadne dôležitým všeobecným záujmom, sú povolené alebo brané do úvahy, zachovávajúc všeobecne záujmy ochrany prírody..., ak:

- 1) v konkrétnom prípade majú iné všeobecné záujmy prednosť pred záujmami ochrany prírody a
- 2) je preukázané, že neexistuje žiadne vhodné alternatívne riešenie v prípade predmetného opatrenia, ktoré menej poškodzuje záujmy ochrany prírody.

3. Ak je predvídateľné, že opatrenia zamýšľané podľa odseku 2 podstatne ovplyvnia typy prioritných prirodzených biotopov... alebo prioritné druhy... v európskych chránených lokalitách, podľa paragrafu 5 bodu 10 písm. a) a c) môžu byť s cieľom vyvážiť záujmy brané do úvahy iba úvahy týkajúce sa nasledujúcich všeobecných záujmov:

- 1) život a zdravie ľudí;
- 2) verejná bezpečnosť;
- 3) priaznivé dôsledky primárneho významu na životné prostredie.

Na zohľadnenie iných všeobecných záujmov pri zvažovaní záujmov musí byť získané predbežné stanovisko Komisie. Rozhodnutie musí brať do úvahy toto stanovisko.

4. Ak po zvážení záujmov za uplatnenia odsekov 2 alebo 3 prioritá neprislúcha záujmom ochrany prírody, poškodenie, ktoré predvídateľne vyplýva zo zásahu, musí — s výnimkou predpokladov uvádzaných v odseku 6 — byť kompenzované vhodnými náhradnými opatreniami. Kompenzácia je uložená prostredníctvom správneho rozhodnutia. Ak sa zásah týka osobitných biotopov a populácií zvierat alebo rastlín, náhradné plnenie spočíva predovšetkým vo vytvorení náhradných biotopov. Tieto náhradné biotopy sú tak, ako je to len možné, vytvárané v bezpros-

trednej blízkosti miesta zásahu. V prípade nemožnosti vytvorenia náhradných biotopov je žiadateľovi prostredníctvom správneho rozhodnutia uložená platba peňažnej sumy zodpovedajúcej približne nákladom vhodného náhradného plnenia. Ak náhradné biotopy môžu byť vytvorené iba v nedostatočnom rozsahu, uložená platba sa bude v dôsledku toho týkať zníženej peňažnej sumy.

5. Ak je za predpokladu uvádzaného v odseku 4 dotknutou európska chránená lokalita, krajinská vláda zabezpečí kontinuitu európskej ekologickej siete „Natura 2000“. Opatrenia prijaté na tento účel sú oznámené Komisii...

6. Nepredpíšu sa náhradné plnenia za opatrenia, ktoré

1) sú potrebné a nevyhnutné z dôvodu hrozby pre život alebo zdravie ľudí alebo na zabránenie vzniku ťažkého poškodenia hospodárstva krajiny, a ktoré

2) sú bez dopadu na európske chránené lokality.“

18 Paragraf 5 Sbg NSchG stanovuje:

„Na účely tohto zákona znamená:

...

I - 3830

8) Zásah do lokality alebo do chráneného predmetu: dočasné alebo trvalé opatrenia, ktoré individuálne alebo v kombinácii s inými opatreniami môžu mať na chránenú lokalitu alebo na predmet, alebo cieľ ochrany nezanedbateľné dôsledky alebo dôsledky, o ktorých je predvídateľné, že ich opakovanie alebo kumulácia budú mať takéto dôsledky. Zásah je rovnako vykonávaný v prípade, keď zdroj samotných opatrení je mimo chránenej lokality alebo predmetu ochrany.

9) Ciele ochrany európskej chránenej lokality: zachovanie, alebo obnovenie priaznivého stavu ochrany

a) prirodzených biotopov uvedených v prílohe I smernice ‚biotopy‘ alebo živočíšnych a rastlinných druhov uvádzaných v prílohe II tejto smernice;

b) druhov vtákov uvedených v prílohe I smernice ‚vtáky‘ a migrujúcich druhov, ktorých migrácia je pravidelná (článok 4 ods. 2 tejto smernice) a ich biotopov s mimoriadnou pozornosťou zameranou na zóny mokradí medzinárodnej dôležitosti.

10) Európske chránené lokality:

a) lokality európskeho významu označené v zozname uvádzanom v článku 4 ods. 2 smernice ‚biotopy‘;

- b) lokality označené, očakávajúc stanovenia zoznamu uvádzaného v písmene a), v zozname vyhotovenom podľa článku 4 ods. 1 smernice ‚biotopy‘;

- c) lokality ochrany vtákov podľa článku 4 ods. 1 a 2 smernice ‚vtáky‘;

...“

¹⁹ Paragraf 22 Sbg NSchG stanovuje:

”...“

2. Krajinská vláda stanoví prostredníctvom nariadenia ustanovenia o ochrane pre európske chránené lokality, ktoré vo všetkých prípadoch zahŕňajú cieľ ochrany a potrebné povinnosti a zákazy. Predmetné nariadenie definuje rovnako hranice chránenej lokality. Cieľ ochrany uvádza ciele zachovania (paragraf 5 bod 9) predmetnej chránenej lokality. ...

3. Nariadenie o európskej chránenej lokalite môže zakázať alebo ukladať opatrenia a povoľovať určité zásahy všeobecným spôsobom alebo formou povolenia výnimky udeleného krajinou vládou. Povinnosťami, zákazmi a výhradami schválenia je

zabezpečené, že predmetné prirodzené biotopy nebudú poškodzované a že živočíšne a rastlinné druhy, o ktorých zachovanie alebo obnovenie priaznivého stavu ochrany podľa cieľa ochrany ide, nebudú rušené podstatným spôsobom.

4. Pred udelením povolenia výnimky krajinská vláda skúma, či zásah môže podstatne ovplyvniť európsku chránenú lokalitu v jej podstatných prvkoch vzhľadom na ciele ochrany (článok 5 bod 9) (vyhodnotenie dopadov). Povolenie je vydané výlučne vtedy, ak nie je predvídateľné žiadne podstatné poškodenie.

5. Prijatie nariadenia v zmysle odsekov 2 a 3 nie je požadované, ak dostatočná ochrana lokality a realizácia jej cieľa ochrany sú už zabezpečené inými opatreniami. Ustanovenia o prísnejšej ochrane nie sú dotknuté.

6. Ak je to potrebné, pre európsku chránenú lokalitu sa vyhotovia a vykonajú plány udržiavania krajiny, ako aj podrobné plány, zohľadniac článok 4 ods. 1 a 2 smernice ‚vtáky‘ a článok 6 ods. 1 smernice ‚biotopy‘. Krajinská vláda pravidelne dozerá na stav ochrany európskych chránených lokalít, udeľujúc osobitnú pozornosť prioritným typom prirodzených biotopov a prioritným druhom.“

20 Podľa znenia paragrafu 22b NSchG:

„1. Kým budú prijaté dostatočné opatrenia na ochranu..., činnosti využívania území môžu byť realizované tak, ako by boli legálne,...

2. Povolenie krajinskej vlády je potrebné na vykonanie akéhokoľvek opatrenia, ktoré ide nad rámec toho, čo je uvedené v odseku 1, a ktoré môže podstatne ovplyvniť prirodzené biotopy alebo živočíšne a rastlinné druhy, o ktorých zachovanie alebo obnovenie priaznivého stavu ochrany ide podľa smernice ‚vtáky‘ alebo smernice ‚biotopy‘.

3. Toto povolenie musí byť udelené, ak opatrenie na jednej strane nemôže mať za následok poškodenie biotopov patriacich pod odsek 2, ani podstatné rušenie druhov patriacich pod odsek 2 a na druhej strane nejde proti cieľu ochrany alebo vytvorenia priaznivého stavu ochrany týchto biotopov a týchto druhov.

4. Ustanovenia o prísnejšej ochrane nie sú dotknuté.“

21 Paragraf 29 Sbg NSchG stanovuje:

„1. Voľne rastúce rastliny, ktoré rastú voľne v prírode, ktorých populácia je všeobecne alebo v určitých lokalitách ohrozená a na ktorých ochrane existuje všeobecný záujem z dôvodov ochrany prírody, ako aj rastliny, ktoré sú potrebné na zachovanie ekosystému v rovnováhe, najmä na zabezpečenie zachovania populácií iných rastlinných a živočíšnych druhov, môžu byť úplne alebo čiastočne chránené formou nariadenia krajinskej vlády. Ochrana môže byť obmedzená ako časovo, tak aj miestne.

2. Ochrana rastlín v celom ich rozsahu sa týka podzemných a nadzemných častí rastliny. Zahŕňa zákaz ich poškodzovania, ničenia, odstraňovania z lokality alebo

vystavenia lokality, kde sú prítomné rastliny predmetného druhu akémukoľvek zaobchádzaniu ohrozujúcemu alebo vylučujúcemu jej prežitie, ako aj zákaz držať, prevážať, prijímať alebo prevádzať za odplatu alebo bezplatne rastliny, ktoré boli odobraté v prírode. Zákaz držať, prevážať, prijímať alebo prevádzať za odplatu alebo bezplatne sa rovnako týka akéhokoľvek produktu získaného z rastliny, ako aj akéhokoľvek iného tovaru, ak to vyplýva z preukazujúceho dokumentu, balenia, etikety alebo akejkoľvek inej okolnosti, či ide o časti predmetnej rastliny, alebo produkty získané z nej.“

22 Paragraf 34 Sbg NSchG stanovuje:

„1. Orgány príslušné v oblasti ochrany prírody môžu na žiadosť rozhodnúť o udelení výnimky zo zákazov stanovených [najmä] v článku 29 ods. 2 a 3... Povoľenie môže byť udelené iba na opatrenia týkajúce sa nasledujúcich cieľov:

1) verejné zdravie, najmä výroba liekov;

2) výroba nápojov;

3) verejná bezpečnosť;

4) bezpečnosť vzdušného priestoru;

- 5) ochrana voľne žijúcich rastlín a zvierat alebo ochrana ich biotopov;
- 6) výskum alebo vzdelávanie;
- 7) znovuosídlenie alebo presídlenie populácií
- 8) predchádzanie významným škodám na kultúrach, lesoch, hospodárskych alebo domácich zvieratách, rybárskych lokalitách alebo vodách;
- 9) výstavba zariadení;
- 10) iné významné verejné záujmy.

2. Body 9 a 10 odseku 1 sa neuplatňujú na vtáky. Body 2 a 9 odseku 1 sa neuplatňujú na rastlinné druhy uvádzané v prílohe IV smernice ‚biotopy‘.

3. Povolenia uvedené v odseku 1 sú udelené, iba ak cieľ predmetného opatrenia nemôže byť dosiahnutý dostatočným spôsobom inými prostriedkami a ak populácie živočíšnych alebo rastlinných druhov prítomné v lokalite nie sú zásahom poškodzované.

4. Žiadosti o povolenie podané na základe uplatnenia odseku 1 musia byť odôvodnené a uvádzať tieto údaje:

...

6. Povolenie nemôže byť udelené týmto osobám:

...

7. Povolenie musí obsahovať všetky údaje stanovené v odseku 4 a upresňovať, že nenahrádza súkromnoprávne povolenie držiteľov disponujúcich predmetnými územiami.

Pre povolenia udelené na vedecké ciele orgán musí rovnako uložiť, aby dôkazy boli uchované po dohode s uznanou vedeckou inštitúciou.

...“

23 Paragraf 104 Sbg JagdG stanovuje:

”...

4. Orgán môže povoliť ďalšie výnimky zo zákazov..., ak to nevystavuje populáciu predmetného voľne žijúceho druhu nebezpečenstvu a ak neexistuje žiadne iné vyhovujúce riešenie na dosiahnutie sledovaného cieľa. Tieto výnimky môžu byť udelené iba na tieto ciele:

- a) ochrana iných voľne žijúcich zvierat alebo rastlín a zachovanie ich prirodzených biotopov;
- b) predchádzanie ťažkým škodám na kultúrach, dobytku, lesoch, zarybnených vodách, ako aj v prípade srstnatej zveri a iných hodnôt;
- c) verejné zdravie a verejná bezpečnosť okrem iných naliehavých dôvodov významného verejného záujmu v prípade srstnatej zveri, najmä spoločenského alebo hospodárskeho poriadku, spojených s pozitívnymi dôsledkami pre životné prostredie;
- d) výskum a vzdelávanie;
- e) nárast populácie týchto druhov alebo ich premiestnenie, ako aj chov potrebný na tento účel;
- f) predaj malého množstva zvierat (alebo častí zvierat alebo produktov vyrobených z týchto zvierat) druhov pernatej zveri, ktorých odchyt alebo usmrtenie sú povolené...“

Spolková krajina Tirolsko

24 Ide o tieto ustanovenia: paragraf 1 ods. 1, paragraf 2 ods. 2, paragrafy 5 až 9, paragrafy 22 až 24 a paragraf 28 ods. 3 zákona Tirolska o ochrane prírody [Tiroler Naturschutzgesetz 1997, LGBL. (Tirol) č. 33/1997, ďalej len „Tiroler NSchG“]; paragraf 1 ods. 1 a ods. 2 písm. a) a b), paragraf 3, ako aj paragraf 6 ods. 1 prvá veta s ods. 2 nariadenia Tirolska o ochrane prírody [Tiroler Naturschutzverordnung 1997, LGBL. (Tirol) č. 95/1997, ďalej len „Tiroler NSchVO“].

25 Paragraf 1 ods. 1 Tiroler NSchG stanovuje:

„Tento zákon má za cieľ ochranu a udržiavanie prírody, základu ľudského života, tak, aby:

- a) jej rôznorodosť, jej charakteristiky a jej krása;
- b) jej rekreačná hodnota;
- c) jej bohatosť na miestne živočíšne a rastlinné druhy a prirodzené biotopy, ako aj
- d) jej rovnováha, čo možno najviac neporušená a silná,

boli chránené a zachované alebo znovuobnovené.

Ochrana a udržiavanie prírody sa týka všetkých jej prejavov, najmä krajiny, či už sa táto nachádza v jej pôvodnom stave, alebo stave vyplývajúcom z ľudskej činnosti. Ekologické poľnohospodárstvo a lesníctvo majú v tomto smere mimoriadnu dôležitosť. Príroda nemá byť využívaná v miere, ktorá znižuje jej hodnotu pre nasledovné generácie.“

26 Paragraf 2 ods. 2 Tiroler NSchG stanovuje:

„Opatrenia patriace do obvyklých zvykov poľnohospodárstva a lesníctva nepodliehajú povoleniu v zmysle tohto zákona.

Nie je to tak pri opatreniach týkajúcich sa záplavových lesov,... týkajúcich sa zamokrených lokalít,... týkajúcich sa území ochrany prírody a osobitne chránených území,...“

27 Paragraf 5 Tiroler NSchG stanovuje:

„Na celom území spolkovej krajiny sú zakázané:

- a) organizácia športových podujatí, na ktorých sa používajú automobilové vozidlá vybavené motorom s vnútorným spaľovaním, s výnimkou území, ktoré sú predmetom povolenia...;

- b) používanie helikoptér na prevoz osôb na turistické účely s výnimkou prevozu medzi letiskami;

- c) používanie lodí vybavených motorom s vnútorným spaľovaním na prírodných tečúcich vodách s výnimkou vykonania projektov, ktoré sú predmetom povolenia v súlade s právom uplatniteľným v oblasti ochrany prírody a v rozsahu potrebnom na tieto projekty;

- d) akékoľvek trvalé poškodenie ľadovcov a ich napájacích bazénov s výnimkou prípadu prevádzkovania, udržiavania a údržby stavu existujúcich zariadení vrátane ich modifikácie...“

28 Paragraf 22 Tiroler NSchG stanovuje:

„1. Krajinská vláda formou nariadenia zatrieduje do chránených rastlinných druhov druhy voľne žijúcich rastlín, ktorých populácia je ohrozená všeobecným spôsobom alebo v určitých lokalitách a ktoré je potrebné chrániť pre zachovanie záujmov ochrany prírody, tak ako sú definované paragrafom 1 ods. 1.

2. V nariadeniach, ktoré prijíma za uplatnenia paragrafu 1, krajinská vláda môže zakázať v rozsahu, v akom je to potrebné na zachovanie populácie určitých rastlinných druhov:

...“

29 Paragraf 23 Tiroler NSchG uvádza:

„1. Krajinská vláda formou nariadenia zatrieduje do chránených živočíšnych druhov druhy voľne žijúcich rastlín, ktorých populácia je ohrozená všeobecným spôsobom alebo v určitých lokalitách a ktoré je potrebné chrániť na zachovanie záujmov ochrany prírody, tak ako sú definované paragrafom 1 ods. 1.

2. V nariadeniach, ktoré prijíma za uplatnenia odseku 1, krajinská vláda môže zakázať v rozsahu, v akom je to potrebné na zachovanie populácie určitých živočíšnych druhov:

- a) rušiť, prenasledovať, chytať, zadržať, držať živé alebo mŕtve, prevážať, ponúkať na predaj, predávať, nadobúdať alebo usmrcovať zvieratá chránených druhov;
- b) odoberať z ich prirodzeného prostredia, poškodzovať alebo ničiť, držať, prevážať, ponúkať na predaj, predávať alebo nadobúdať vývojové formy zvierat chránených druhov (ako sú vajcia, larvy a kukly);
- c) držať, prevážať, ponúkať na predaj, predávať alebo nadobúdať časti zvierat chránených druhov (ako sú perie a koža);

- d) vyberať alebo ničiť miesta rozmnožovania a hniezda zvierat chránených druhov;
- e) vystaviť biotop zvierat chránených druhov... zaobchádzaniu, ktoré robí nemožným ich prežitie v tomto biotope.

Zákazy stanovené podľa ustanovení písm. a) až d) vyššie môžu byť obmedzené na určitý počet zvierat a vývojových foriem zvierat, na určité vývojové formy a na určité obdobia a lokality; zákazy stanovené podľa ustanovenia písm. e) môžu byť obmedzené na určité obdobia a určité lokality.

3. Akákoľvek osoba uvádzajúca, že zvieratá chránených druhov, ktoré preváža, drží, používa, alebo ponúka na predaj z profesionálnych dôvodov, boli získané chovom v Tirolsku alebo boli dovezené z cudziny, musí o tomto na žiadosť orgánov predložiť dôkaz.

4. Na vypustenie zvierat, ktoré nepatria pod ustanovenia práva poľovníctva, alebo rybárstva a ktoré nepatria k pôvodným druhom, na slobodu do prírody je potrebné povolenie príslušných orgánov v oblasti ochrany prírody. Toto povolenie môže byť vydané, iba ak nie je predvídateľná žiadna veľká zmena existujúcej flóry a fauny ani žiadna ujma záujmom ochrany prírody, tak ako sú definované v paragrafe 1 ods. 1.

5. Do nariadení, ktoré prijíma za uplatnenia odseku 1, krajinská vláda môže zahrnúť ustanovenia o odchyte voľne žijúcich zvierat chránených druhov vrátane

ich vývojových foriem s cieľom zabezpečiť, aby tieto činnosti boli vykonávané vhodným spôsobom. V tomto rámci môžu byť zakázané určité metódy odchyty, ako aj používanie určitých prostriedkov.“

30 Paragraf 24 Tiroler NSchG stanovuje:

„Je zakázané rušiť alebo úmyselne prenasledovať voľne žijúce zvieratá, na ktoré nemožno poľovať, ktoré nepatria k chráneným druhom, chytať ich bez opodstatneného dôvodu, ako aj vyberať, poškodzovať alebo ničiť bez opodstatneného dôvodu ich miesta rozmnožovania, hniezda alebo vývojové formy.“

Konanie pred podaním žaloby

31 Po analyzovaní rôznych legislatívnych a správnych predpisov týkajúcich sa prebratia smernice, ktoré oznámila Rakúska republika, Komisia 13. apríla 2000 zaslala tomuto členskému štátu výzvu, v ktorej mu vytýkala, že neprebral úplne a správne určitý počet ustanovení smernice.

32 Listom z 27. júla 2000 Rakúska republika predložila Komisii svoje pripomienky v tomto smere. Oznámila najmä prijatie opatrení smerujúcich k zmene určitého počtu vnútroštátnych ustanovení. Napriek tomu však uvádzala odôvodnenie odlišné od odôvodnenia Komisie, pokiaľ ide o iné prvky prebratia smernice.

33 Listom zo 17. októbra 2003 Komisia vydala odôvodnené stanovisko, v ktorom prijala záver, že Rakúska republika si nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú v zmysle smernice, tým, že neprebrala úplne a správne viaceré jej ustanovenia.

34 Listom z 23. decembra 2003 Rakúska republika odpovedala na toto odôvodnené stanovisko v zmysle podobnom jej odpovedi na výzvu.

35 Za týchto podmienok sa Komisia rozhodla podať túto žalobu.

Konanie pred Súdnyim dvorom

36 Vo svojej žalobe Komisia formulovala voči žalovanej dvadsaťsedem žalobných dôvodov.

37 Vo svojom vyjadrení k žalobe žalovaná uznala dôvodnosť sedemnástich predmetných dôvodov, zotrúvajúc na svojom stanovisku v zostávajúcej časti.

38 V rámci repliky Komisia zobrala späť dva žalobné dôvody.

- 39 V nadväznosti na žiadosť o oznámenie ďalších skutočností, týkajúcu sa vnútroštátnych právnych nástrojov, ktoré sú predmetom žaloby, ktorú Súdny dvor formuloval podľa článku 54a rokovacieho poriadku, Komisia rovnako zobrala späť svoju žalobu v rozsahu, v akom spočívala na žalobných dôvodoch vzťahujúcich sa na článok 6 ods. 3 a 4, ako aj články 7, 11 a 15 smernice.
- 40 Z toho vyplýva, že žaloba definitívne spočíva na štrnástich žalobných dôvodoch, ktoré sa týkajú článku 1, článku 6 ods. 1 a 2, článkov 12 a 13, ako aj článku 16 ods. 1 a článku 22 písm. b) smernice.
- 41 Rakúska republika nepopiera, že rakúske právo v jeho stave nebolo k uplynutiu lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku v súlade s ustanoveniami smernice v určitom počte bodov, ktoré sú uvádzané siedmimi žalobnými dôvodmi.

O žalobe

O nenamietaných žalobných dôvodoch

Argumentácia Komisie

— Porušenie článku 12 smernice v spolkových krajinách Štajersko a Tirolsko

- 42 Komisia poznamenáva, že paragraf 13d ods. 1 zákona Štajerska o ochrane prírody (Steiermärkisches Naturschutzgesetz, ďalej len „Stmk NSchG“) stanovuje, že

krajinská vláda Štajerska preberá článok 12 smernice tým, že prijme na tento účel nariadenie. Paragraf 4 nariadenia Štajerska o ochrane prírody (Steiermärkische Naturschutzverordnung, ďalej len „Stmk NSchVO“), ktorý stanovuje zoznam zvierat požívajúcich ochranu počas celého roku, však nepredstavuje úplné prebratie článku 12 smernice, pretože sa netýka všetkých chránených druhov v zmysle jej prílohy IV písm. a).

- 43 Komisia poznamenáva, že podľa paragrafu 23 ods. 1 písm. a) Tiroler NSchG musí vláda spolkovej krajiny Tirolsko vyhláškou vyhlásiť chránené druhy uvádzané v prílohe IV písm. a) smernice. Ustanovenia Tiroler NSchVO teda nepreberajú všetky uvádzané druhy.

— Porušenie článku 13 smernice v spolkových krajinách Korutánsko, Štajersko a Tirolsko

- 44 Komisia zastáva názor, že príloha 1 týkajúca sa paragrafu 1 nariadenia spolkovej krajiny Korutánsko o ochrane rastlinných druhov (Kärntner Pflanzenartenschutzverordnung) nezabezpečuje adekvátnu ochranu všetkých rastlinných druhov vymenovaných v prílohe IV písm. b) smernice.

- 45 Komisia uvádza, že v súlade s paragrafom 13c ods. 1 Stmk NSchG musí vláda spolkovej krajiny Štajersko prijať nariadenie zaručujúce prebratie článku 13 smernice. Takéto nariadenie však nebolo prijaté. Okrem toho paragrafy 1 a 2 Stmk NSchVO, ktoré určujú rastlinné druhy požívajúce úplnú alebo čiastočnú ochranu, nezabezpečujú úplné prebratie smernice, pretože nepreberajú všetky chránené druhy uvádzané v jej prílohe IV písm. b).

46 Komisia poznamenáva, že podľa paragrafu 22 ods. 1 písm. a) Tiroler NSchG musí vláda spolkovej krajiny Tirolsko nariadením vyhlásiť chránené rastlinné druhy, ktoré sú vymenované v prílohe IV písm. b) smernice. Tiroler NSchVO teda nezavádza režim ochrany všetkých druhov uvádzaných v predmetnom bode uvedenej vyhlášky.

— Porušenie článku 16 ods. 1 smernice v spolkových krajinách Štajersko a Tirolsko

47 Komisia poznamenáva, že paragraf 62 ods. 2 zákona Štajerska o poľovníctve (Steiermärkisches Jagdgesetz) neberie do úvahy skutočnosť, že výnimky sú povolené, iba ak je zaručené, že populácie chránených druhov sú zachované v „priaznivom stave ochrany“.

48 Komisia uvádza, že pre prioritné typy prirodzených biotopov zákaz uvádzaný v paragrafe 3 Tiroler NSchVO nezohľadňuje požiadavku „priaznivého stavu ochrany“. To platí aj pre rastlinné druhy uvádzané v paragrafe 1 ods. 2 písm. b) Tiroler NSchVO a pre živočíšne druhy uvádzané v paragrafe 6 ods. 2 písm. e) toho istého nariadenia.

49 Rakúska vláda uvádza, že určitý počet opatrení na prebratie pripravujú príslušné orgány dotknutých spolkových krajín. Tieto smerujú k zosúladieniu súboru vnútroštátnych právnych predpisov s ustanoveniami smernice.

Posúdenie Súdnyim dvorom

- 50 Podľa ustálenej judikatúry sa má existencia nesplnenia povinnosti posudzovať podľa situácie členského štátu ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku a Súdny dvor nemôže prihliadať na neskoršie vykonané legislatívne alebo správne zmeny (pozri najmä rozsudky z 30. mája 2002, Komisia/Taliansko, C-323/01, Zb. s. I-4711, bod 8, a 27. októbra 2005, Komisia/Luxembursko, C-23/05, Zb. s. I-9535, bod 9).
- 51 Odôvodnené stanovisko bolo Rakúskej republike oznámené 17. októbra 2003, vzhľadom na lehotu určenú v tomto stanovisku dátum, ku ktorému žalovaná mala zabezpečiť súlad ustanovení vnútroštátneho práva s ustanoveniami smernice, bol stanovený na 17. december 2003.
- 52 Z údajov týkajúcich sa vyššie spomínaných žalobných dôvodov vyplýva, že rakúska vláda nepopiera, že opatrenia potrebné na zabezpečenie prebratia smernice vo všetkých dotknutých bodoch neboli prijaté v lehote stanovenej v odôvodnenom stanovisku.
- 53 Je teda potrebné konštatovať, že žaloba je dôvodná, pokiaľ ide o predmetné žalobné dôvody týkajúce sa prebratia článku 12 smernice v spolkových krajinách Štajersko a Tirolsko, článku 13 smernice v spolkových krajinách Korutánsko, Štajersko a Tirolsko, ako aj článku 16 ods. 1 smernice v spolkových krajinách Štajersko a Tirolsko.

O namietaných žalobných dôvodoch

Porušenie článku 1 smernice v spolkovej krajine Salzburgsko

— Argumentácia účastníkov konania

- 54 Komisia uvádza, že paragraf 5 Sbg NSchG stanovuje súhrn definícií, ktoré nepreberajú správne definície uvádzané v článku 1 písm. e), g), i) a l) smernice, týkajúce sa pojmov „stav ochrany prirodzeného biotopu“, „druhy európskeho významu“, „stav ochrany druhov“ a „osobitne chránené územie“.
- 55 Komisia dodáva, že paragraf 5 bod 9 Sbg NSchG iste odkazuje na pojmy zachovanie a obnovenie priaznivého stavu ochrany, ale bez ich definovania. Okrem toho ani paragraf 3a Sbg NSchG, ktorý sa obmedzuje na stanovenie vyváženia záujmov, ani paragrafy 22a, 22b a 29 toho istého zákona, ktoré sa týkajú určitého počtu dodatočných opatrení na ochranu, nepredstavujú správne prebratie článku 1 smernice.
- 56 Rakúska vláda zastáva názor, že prebratie článku 1 smernice do práva spolkovej krajiny Salzburgsko je v súlade s právom Spoločenstva. V skutočnosti všetky prvky tohto ustanovenia boli prebraté do uplatniteľného zákona vďaka použitiu pojmu „zásah“ v spojení s cieľmi ochrany. Ide o právne pojmy smernice a tieto ustanovenia vnútroštátnych právnych predpisov:

— „stav ochrany prirodzeného biotopu“: článok 1 písm. e) smernice, paragraf 5 body 8 a 9, ako aj paragraf 22a ods. 3 a 4 Sbg NSchG,

— „druhy európskeho významu“: paragraf 1 písm. g) smernice; „stav ochrany druhov“: paragraf 1 písm. i) smernice, paragrafy 3a, 22a, 22b a 29 Sbg NSchG,

— „osobitne chránené územie“: paragraf 1 písm. l) smernice, paragraf 5 body 9 a 10, ako aj paragraf 22a Sbg NSchG.

— Posúdenie Súdnyim dvorom

⁵⁷ Na úvod je potrebné pripomenúť, ako vyplýva zo štvrtého a jedenásteho odôvodnenia smernice, že biotopy a druhy, ktorých sa smernica týka, tvoria súčasť prírodného dedičstva Spoločenstva a riziká, ktoré im hrozia, často prekračujú hranice štátov, z čoho vyplýva, že prijatie opatrení na ich zachovanie prislúcha kvôli spoločnej zodpovednosti všetkým členským štátom.

⁵⁸ Pokiaľ ide o posudzovanú oblasť, Súdny dvor zdôraznil, že presnosť prebratia má v prípadoch, ako je daný prípad, kde je správa spoločného dedičstva zverená členským štátom na ich príslušnom území, mimoriadnu dôležitosť (pozri rozsudky z 20. októbra 2005, Komisia/Spojené kráľovstvo, C-6/04, Zb. s. I-9017, bod 25, a z 10. januára 2006, Komisia/Nemecko, C-98/03, Zb. s. I-53, bod 59).

⁵⁹ Pokiaľ ide o definície uvedené v článku 1 smernice, Súdny dvor konštatoval, že predmetné pojmy musia byť prebraté do právnych poriadkov členských štátov (pozri rozsudok z 24. júna 2003, Komisia/Portugalsko, C-72/02, Zb. s. I-6597, bod 17).

- 60 Pokiaľ ide po prvé o pojmy definované v článku 1 písm. e) a i) smernice („stav ochrany prirodzeného biotopu“ a „stav ochrany druhov“), je potrebné uviesť, že hoci pojem „priaznivý stav ochrany“ je použitý v paragrafe 5 bode 9 Sbg NSchG, znenie sporných ustanovení vnútroštátneho práva napriek tomu nezahŕňa súhrn charakteristík uvedených v citovaných bodoch článku 1 smernice.
- 61 Takáto legislatívna technika nezaručuje, aby všetky predmetné prvky definícií boli skutočne zohľadnené pri vykonaní smernice, hoci tieto prvky sú určujúce, pokiaľ ide o zmysel a rozsah ochrany predmetných biotopov a druhov.
- 62 V dôsledku toho paragraf 5 body 8 a 9, ako aj paragrafy 3a, 22a, 22b a 29 Sbg NSchG nemôžu byť považované za ustanovenia predstavujúce dostatočné legislatívne prebratie článku 1 písm. e) a i) smernice.
- 63 Pokiaľ ide po druhé o článok 1 písm. g) smernice, je potrebné konštatovať, že toto ustanovenie sa rovnako týka veľkého počtu parametrov, ktoré smerujú k definovaniu pojmu „druh európskeho významu“.
- 64 Naopak, paragrafy 3a, 22a, 22b a 29 Sbg NSchG sa týkajú výlučne vyváženia záujmov, dodatočných zákonných opatrení týkajúcich sa európskych chránených lokalít, podmienok udelenia povolenia výnimky zo zákazov stanovených zákonom, ako aj mimoriadnej ochrany voľne žijúcich rastlín. Pojem druh európskeho významu tam nie je uvedený.

65 Predmetné ustanovenia teda nemôžu byť považované za ustanovenia preberajúce článok 1 písm. g) smernice.

66 Pokiaľ ide po tretie o článok 1 písm. l) smernice, je potrebné poznamenať, že paragraf 5 bod 10 Sbg NSchG, ktorý musí byť vykladaný v spojení s bodom 9 predmetného paragrafu, ktorý ako cieľ uvádza zachovanie a obnovenie priaznivého stavu ochrany, používa pojmy „európska chránená lokalita“ namiesto pojmu „osobitné chránené územie“. Tam uvádzané lokality sú okrem iného lokalitami, ktoré boli Komisiou zapísané na zoznam lokalít európskeho významu, na základe článku 4 ods. 2 smernice, ako aj lokalitami, ktorých zápis na tento zoznam navrhla spolková krajina Salzburgsko podľa článku 4 ods. 1 predmetnej smernice.

67 Je potrebné dodať, že paragraf 22a ods. 2 až 4 Sbg NSchG presne označuje opatrenia, ktoré majú byť prijaté na účel dosiahnutia cieľov ochrany týkajúcich sa „európskych chránených lokalít“.

68 Z vyššie uvedeného vyplýva, že paragraf 5 body 9 a 10, ako aj paragraf 22a Sbg NSchG uvádzajú s dostatočnou právnou presnosťou definíciu lokalít, ktoré sú zahrnuté pod pojem „osobitné chránené územie“ v zmysle článku 1 písm. l) smernice.

69 Preto bolo toto ustanovenie v spolkovej krajine Salzburgsko prebraté riadne.

70 Z toho vyplýva, že žalobný dôvod uvádzaný Komisiou je dôvodný iba vo vzťahu k neprebratiu článku 1 písm. e), g) a i) smernice.

Porušenie článku 6 odseku 1 smernice v spolkovej krajine Dolné Rakúsko

— Argumentácia účastníkov konania

71 Komisia uvádza že paragraf 9 ods. 5 Nö NSchG sa obmedzuje na stanovenie povinnosti prijať, „ak je to potrebné“, vhodné opatrenia na udržiavanie, rozvoj a ochranu. Z článku 6 ods. 1 smernice vyplýva, že „potrebné ochranné opatrenia“ musia byť stanovené v každom prípade a nie, „ak je to potrebné“. V skutočnosti v tomto ustanovení sa formulácia „ak je to potrebné“ týka iba plánov riadenia a nemôže byť chápaná ako všeobecné obmedzenie povinnosti stanoviť potrebné zákonodarné, správne alebo zmluvné opatrenia.

72 Rakúska vláda uvádza, že povinnosťou stanovenou článkom 6 ods. 1 smernice nie je stanoviť v každom prípade ochranné opatrenia, ale len „potrebné“ ochranné opatrenia. V každom prípade, ak by takéto opatrenia boli nutné nad rámec povinností a zákazov, ktoré majú byť prijaté podľa článku 9 ods. 4 Nö NSchG, boli by skutočne prijaté príslušnými orgánmi spolkovej krajiny s cieľom dosiahnuť priaznivý stav ochrany.

— Posúdenie Súdnyim dvorom

- 73 Na úvod je potrebné pripomenúť, že smernica ukladá komplexné a technické pravidlá v oblasti práva životného prostredia a že členské štáty sú osobitne povinné dbať o to, aby ich legislatíva určená na zabezpečenie prebratia tejto smernice bola jasná a presná (pozri rozsudok Komisia/Spojené kráľovstvo, už citovaný, bod 26).
- 74 Pokiaľ ide o žalobný dôvod formulovaný Komisiou, je potrebné poznamenať, že ako článok 6 ods. 1 smernice, tak aj paragraf 9 ods. 5 Nö NSchG používajú formuláciu „ak je to potrebné“. Predsa však v ustanovení vnútroštátneho práva sa tento pojem týka všeobecným spôsobom všetkých ochranných opatrení, čo znamená, že podľa tohto ustanovenia nie je vykonanie takýchto opatrení povinné.
- 75 Naopak, v článku 6 ods. 1 smernice sa tie isté pojmy týkajú iba prípadov osobitných situácií, a to určitých prostriedkov alebo výberu techník ochrany, ktoré sú definované ako „plány riadenia, osobitne navrhnuté pre dané lokality alebo začlenené do ďalších plánov rozvoja“.
- 76 Smernica ukladá prijatie potrebných ochranných opatrení, čo vylučuje akúkoľvek právomoc posúdenia v tomto smere na strane členských štátov a obmedzuje prípadné zákonodarné alebo rozhodovacie možnosti vnútroštátnych orgánov pri prostriedkoch, ktoré by mali byť prijaté, a výbere techník, ktorý by mal byť vykonaný v rámci predmetných opatrení.
- 77 Z toho vyplýva, že paragraf 9 ods. 5 Nö NSchG nemôže byť považovaný za dostatočne preberajúci povinnosť vo všetkých prípadoch prijať potrebné ochranné opatrenia pre osobitne chránené územia.

78 V tejto súvislosti nemožno vyhovieť tvrdeniu uvádzanému rakúskou vládou, podľa ktorého je v každom prípade toto ustanovenie vnútroštátneho práva vykladané v súlade so smernicou, ak sú ochranné opatrenia potrebné.

79 V skutočnosti takýto konformný výklad vnútroštátneho práva nemôže mať sám osebe jasnosť a presnosť, ktoré sú požadované na splnenie požiadavky právnej istoty (pozri v tomto zmysle rozsudky z 19. septembra 1996, Komisia/Grécko, C-236/95, Zb. s. I-4459, bod 13, a z 10. mája 2001, Komisia/Holandsko, C-144/99, Zb. s. I-3541, bod 21).

80 Okrem toho samotná správna prax, ktorú môžu zmeniť príslušné orgány podľa vlastného uváženia a ktorá nie je verejne známa, sa nemôže považovať za splnenie povinností vyplývajúcich členským štátom v rámci prebratia smernice (pozri rozsudky z 13. marca 1997, Komisia/Francúzsko, C-197/96, Zb. s. I-1489, bod 14; zo 7. marca 2002, Komisia/Taliansko, C-145/99, Zb. s. I-2235, bod 30 a z 10. marca 2005, Komisia/Spojené kráľovstvo, C-33/03, Zb. s. I-1865, bod 25).

81 Je teda potrebné konštatovať, že právna úprava spoljkovej krajiny Dolné Rakúsko nie je v súlade s článkom 6 ods. 1 smernice.

82 Žaloba je teda v tomto bode dôvodná.

Porušenie článku 6 ods. 1 smernice v spolkovej krajine Horné Rakúsko

— Argumentácia účastníkov konania

- 83 Komisia uvádza, že paragraf 15 ods. 2 Oö NSchG stanovuje možnosť vyhotoviť plány udržiavania krajiny. Takáto možnosť však nie je dostatočná vzhľadom na povinnosť uvedenú v článku 6 ods. 1 smernice.
- 84 Komisia okrem iného poznamenáva, že podľa toho istého ustanovenia pre územia ochrany krajiny môže krajinská vláda vypracovať plány udržiavania krajiny obsahujúce opatrenia, ktoré sú „potrebné vo verejnom záujme a ktoré výrazne neobmedzujú povolené hospodárske využívanie predmetných území“. Podriadený návrh týkajúci sa „hospodárskeho využívania“ je koncipovaný ako obmedzenie povinnosti stanoviť plány udržiavania krajiny.
- 85 Rakúska vláda uvádza, že článok 6 ods. 1 smernice udeľuje členským štátom možnosť stanoviť povahu ochranných opatrení, ktoré majú byť prijaté.
- 86 Rakúska vláda rovnako uvádza, že paragraf 15 ods. 2 Oö NSchG je v súlade so smernicou, keďže pojem „hospodárske využívanie“ môže byť chápaný iba ako využívanie rešpektujúce pravidlá ochrany uplatniteľné v chránených lokalitách. Prevádzkovanie v rozpore s cieľmi ochrany uvedenými v článku 6 ods. 1 smernice teda nemôže byť povolené príslušnými zákonodarnými a správnymi orgánmi.

— Posúdenie Súdnyim dvorom

- 87 Na úvod je potrebné pripomenúť, že formuláciami použitými v článku 6 ods. 1 smernice chcel normotvorca Spoločenstva uložiť členským štátom povinnosť prijať potrebné ochranné opatrenia zodpovedajúce ekologickým požiadavkám typov prirodzených biotopov a druhov uvedených v prílohách I a II smernice.
- 88 Napriek tomu je potrebné konštatovať, že paragraf 15 ods. 2 Oö NSchG, podľa ktorého „európske chránené lokality“ a „územia ochrany krajiny“ „môžu“ byť predmetom plánov udržiavania krajiny, udeľuje krajinskej vláde právomoc posúdenia v tom, či je potrebné prijať „potrebné ochranné opatrenia“.
- 89 Ako bolo uvedené v bode 76 tohto rozsudku, takáto analýza nepatrí do fakultatívnej právomoci členských štátov. Z tohto dôvodu paragraf 15 ods. 2 Oö NSchG nepredstavuje správne prebratie článku 6 ods. 1 smernice.
- 90 Je potrebné dodať, že predmetný paragraf 15 ods. 2 neupresňuje pojem „povolené hospodárske využívanie“ a že je pochopiteľné, že zásahy tejto povahy môžu brániť prijatiu potrebných ochranných opatrení. Toto ustanovenie je teda v tomto zmysle nezlučiteľné s článkom 6 ods. 1 smernice.
- 91 Z vyššie uvedeného vyplýva, že právna úprava spolkovej krajiny Horné Rakúsko nie je v súlade s predmetným ustanovením smernice.

92 Žaloba Komisie je teda v tomto bode dôvodná.

Porušenie článku 6 ods. 2 smernice v spolkovej krajine Tirolsko

— Argumentácia účastníkov konania

93 Komisia poznamenáva, že ani paragrafy 1 a 2, ani paragrafy 5 alebo 14 Tiroler NSchG neumožňujú domnievať sa, že článok 6 ods. 2 smernice bol prebratý v súlade s právom Spoločenstva. Paragrafy 22, 23 a 24 Tiroler NSchG sa týkajú ochrany rastlinných druhov, živočíšnych druhov alebo vtákov, ako aj opatrení týkajúcich sa nechránených druhov, ale neuvádzajú zákaz poškodzovania osobitných chránených území.

94 Rakúska vláda uvádza, že povinnosť uvedená v článku 6 ods. 2 smernice je vyššie uvedenými ustanoveniami Tiroler NSchG braná do úvahy.

95 V skutočnosti, hoci pripúšťa, že predmetné ustanovenia neobsahujú osobitný zákaz poškodzovania osobitných chránených území, uvedená vláda zastáva názor, že prebratie tejto povinnosti si nevyžaduje nevyhnutne prebrať doslovne znenie článku 6 ods. 2 smernice. Zákonodarný orgán spolkovej krajiny dbal o zohľadnenie tejto požiadavky ochrany, z dôvodu čoho bolo zaručené, že prirodzené biotopy a biotopy druhov nebudú poškodzované a že druhy, pre ktoré boli tieto lokality určené, nebudú rušené.

96 Uvedená vláda dodáva, že v každom prípade zmeny legislatívy vykonané paragrafom 14 Tiroler NSchG uviedli tento zákon do súladu so smernicou.

— Posúdenie Súdnym dvorom

97 Na úvod je potrebné poznamenať, že paragraf 14 Tiroler NSchG bol zavedený až po uplynutí lehoty určenej v odôvodnenom stanovisku. Táto legislatívna zmena je teda v súlade s judikatúrou Súdneho dvora pripomenutou v bode 50 tohto rozsudku na účely posúdenia tohto žalobného dôvodu irelevantná.

98 Pokiaľ ide o prvú povinnosť uvádzanú v článku 6 ods. 2 smernice, ukladajúcu členským štátom podniknúť primerané kroky, aby sa na osobitne chránených územiach predišlo poškodzovaniu prirodzených biotopov a biotopov druhov, vzhľadom na argumentáciu uvádzanú rakúskou vládou, pokiaľ ide o podmienky prebratia článku 6 ods. 2 smernice, je potrebné zdôrazniť, že právo spolkovej krajiny Tirolsko v jeho podobe účinnej ku koncu lehoty určenej v odôvodnenom stanovisku neobsahovalo ustanovenie, ktoré by malo potrebnú právnu presnosť, ukladajúce príslušným orgánom predchádzať poškodzovaniu predmetných biotopov (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Spojené kráľovstvo, už citovaný, bod 37).

99 Za týchto podmienok nemožno vyhovieť argumentácii, podľa ktorej všeobecný právny kontext vyplývajúci z tejto právnej úpravy účinnej v spolkovej krajine Tirolsko spĺňa vyššie uvedené požiadavky.

- 100 Pokiaľ ide o druhú povinnosť vyplývajúcu z článku 6 ods. 2 smernice, ukladajúcu členským štátom podniknúť primerané kroky, aby sa predišlo rušeniu druhov, pre ktoré boli územia označené za chránené, uvádzanú v článku 6 ods. 2 smernice, je potrebné konštatovať, že paragrafy 22 až 24 Tiroler NSchG nepreberajú túto povinnosť, keďže sa netýkajú druhov, ktorých ochrana si vyžaduje označenie predmetných území, teda druhov uvádzaných v prílohe II smernice, ale druhov uvádzaných v prílohe IV písm. a) tejto smernice, ktorých ochrana patrí pod článok 12 smernice.
- 101 Ochrana druhov, pre ktoré boli územia označené za chránené, musí byť zabezpečená úplne (pozri rozsudok z 13. februára 2003, Komisia/Luxembursko, C-75/01, Zb. s. I-1585, bod 43).
- 102 V dôsledku toho právna úprava spoljkovej krajiny Tirolsko nie je v súlade s článkom 6 ods. 2 smernice.
- 103 Žaloba Komisie je teda v tomto bode dôvodná.

Porušenie článku 16 ods. 1 smernice v spolkových krajinách Dolné Rakúsko a Salzbursko

— Žalobný dôvod týkajúci sa právnej úpravy spoljkovej krajiny Dolné Rakúsko

Argumentácia účastníkov konania

- 104 Komisia uvádza, že paragrafy 20, 21 a 22 Nö NSchG neodkazujú na kritérium „zachovania v priaznivom stave ochrany“ a že podmienky a kritériá, ktoré majú byť splnené

na umožnenie odchyliť sa od režimu ochrany stanoveného smernicou, nie sú vymenované taxatívne, čo predpisuje jej článok 16 ods. 1.

- 105 Komisia dodáva, že zákazy uvedené v paragrafe 95 Nö JagdG sa týkajú výlučne voľne žijúcich živočíšnych druhov a teda že sa neuplatňujú na iné druhy.
- 106 Rakúska vláda zastáva názor, že z dôvodu zvolenej legislatívnej techniky ochrana vyžadovaná smernicou je zabezpečená paragrafom 20 ods. 4 Nö NSchG. V skutočnosti príslušné orgány musia na jednej strane konať v súlade so smernicou a na druhej strane rešpektovať zákazy stanovené v právnej úprave poľovníctva. V praxi sú povolenia výnimiek udeľované iba veľmi reštriktívne, teda iba ak nehrozí žiadne významné ohrozenie chránených druhov voľne žijúcich rastlín a zvierat.
- 107 Táto vláda rovnako uvádza, že to isté ustanovenie zabezpečuje rešpektovanie zásady právnej istoty, pretože ukladá príslušným orgánom určiť výslovne prostriedky, nástroje a metódy povolené na odchyt a usmrcovanie.
- 108 Uvedená vláda nakoniec vysvetľuje, že výnimky uvádzané v paragrafe 21 ods. 1 a 2 Nö NSchG sa nemôžu nikdy uplatňovať v prípade úmyselného poškodenia chránených rastlín, živočíchov alebo biotopov.

— Posúdenie Súdnym dvorom

- 109 Je potrebné pripomenúť, že články 12 až 14 a článok 15 písm. a) a b) smernice predstavujú koherentný súbor noriem ukladajúci členským štátom zaviesť režim prísnej ochrany predmetných živočíšnych a rastlinných druhov (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Spojené kráľovstvo, už citovaný, bod 112).
- 110 Je tiež potrebné poznamenať, že článok 16 smernice, ktorý definuje presným spôsobom podmienky, za ktorých sa členské štáty môžu odchyliť od zákazov stanovených v článkoch 12 až 15 tejto smernice, predstavuje ustanovenie o výnimke zo systému ochrany uvádzaného smernicou. V dôsledku toho sa tento článok má vykladať reštriktívne (pozri rozsudok Komisia/Spojené kráľovstvo, už citovaný, bod 111).
- 111 V tejto súvislosti je potrebné dodať, že podľa článku 16 ods. 1 smernice akékoľvek opatrenie prijaté na vnútroštátnej úrovni, odchyľujúce sa od zákazov stanovených smernicou musí byť podriadené podmienke, že neexistuje iná uspokojivá alternatíva.
- 112 Z toho vyplýva, že vnútroštátne ustanovenia, ktoré nepodriaďujú udelenie výnimiek zo zákazov stanovených článkami 12 až 14 a článkom 15 písm. a) a b) smernice súhrnu kritérií a podmienok uvedených v článku 16 tejto smernice, ale neúplným spôsobom jej určitým prvkom, nemôžu predstavovať režim v súlade s týmto článkom.
- 113 Okrem toho, ako bolo pripomenuté v bode 80 tohto rozsudku, správna prax v súlade s ustanoveniami smernice nepostačuje na riadne prebratie práva Spoločenstva.

- 114 Pokiaľ ide najprv o paragraf 20 ods. 4 Nö NSchG, je potrebné v prvom rade poznamenať, že hoci uvádza, že výnimky môžu byť udelené, ak neexistuje obava, že z toho vyplynie nebezpečenstvo pre chránenú divokú flóru a faunu, nevylučuje takéto výnimky v prípade, ak sa populácia predmetných druhov nenachádza v priaznivom stave ochrany.
- 115 Článok 16 ods. 1 smernice robí priaznivý stav ochrany predmetných populácií v ich prirodzenom mieste výskytu nevyhnutnou podmienkou predchádzajúcou udeleniu výnimiek, ktoré uvádza.
- 116 Za týchto podmienok je nejednoznačnosť, ktorá charakterizuje znenie paragrafu 20 ods. 4 Nö NSchG, nezlučiteľná s požiadavkou presného a jasného prebratia článku 16 ods. 1 smernice (pozri analogicky rozsudok z 23. marca 1995, Komisia/Grécko, C-365/93, Zb. s. I-499, bod 9).
- 117 Po druhé, pokiaľ ide o dôvody výnimky, je potrebné konštatovať, že paragraf 20 ods. 4 Nö NSchG uvádza ako príklad výnimky na vedecké alebo pedagogické účely.
- 118 Hoci je pravda, že takéto výnimky môžu byť spojené s článkom 16 ods. 1 písm. d) smernice, formulácia predmetného ustanovenia vnútroštátneho práva však nevylučuje, že by výnimky mohli byť povolené z iných dôvodov, než sú dôvody taxatívne vymenované v článku 16 ods. 1 písm. a) až d) smernice.

- 119 Po tretie je potrebné pripomenúť, že paragraf 20 ods. 4 Nö NSchG tiež nepreberá podmienky výnimky uvádzané v článku 16 ods. 1 písm. e) smernice, a to požiadavku, aby akékoľvek výnimočné opatrenie podliehalo podmienkam prísneho dohľadu a malo selektívnu povahu a obmedzený rozsah.
- 120 Pokiaľ ide o paragraf 21 Nö NSchG, postačuje pripomenúť, že článok 16 ods. 1 smernice neuvádza dôvod výnimky v záujme poľnohospodárskeho a lesníckeho komerčného využívania prírody.
- 121 Nakoniec, pokiaľ ide o argumentáciu rakúskej vlády založenú na ustanoveniach právnej úpravy poľovníctva, je potrebné poznamenať, že uplatnenie paragrafu 20 ods. 4 Nö NSchG môže porušovať články 12 až 15 smernice mimo oblasti poľovníctva. Okrem toho, hoci príslušné orgány rešpektujú vnútroštátne ustanovenia o ochrane prírody týkajúce sa výkonu poľovníctva, takýto režim nemôže zaviesť právny rámec v súlade s ustanovením Spoločenstva, ktoré taxatívne vymenúva dôvody prípustnej výnimky. V skutočnosti paragraf 95 Nö JagdG neobsahuje takýto zoznam dôvodov, ale obmedzuje sa na zákaz určitého počtu metód poľovania na určité živočíšne druhy.
- 122 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že právna úprava spolkovej krajiny Dolné Rakúsko nie je v súlade s článkom 16 ods. 1 smernice.
- 123 Žaloba Komisie je teda v tomto bode dôvodná.

— Žalobný dôvod týkajúci sa právnej úpravy spoljkovej krajiny Salzburgsko

Argumentácia účastníkov konania

¹²⁴ Komisia poznamenáva, že paragraf 34 Sbg NSchG a paragraf 104 ods. 4 Sbg JagdG nepreberajú kritérium „zachovania v priaznivom stave ochrany“ stanovené v článku 16 ods. 1 smernice. Okrem toho dôvody výnimky uvádzané v paragrafe 34 ods. 1 bodoch 2 a 9 Sbg NSchG týkajúce sa výroby nápojov a výstavby zariadení nemôžu byť spájané so žiadnym dôvodom uvádzaným v článku 16 ods. 1 smernice.

¹²⁵ Rakúska vláda uvádza, že keďže článok 16 ods. 1 smernice stanovuje možnosť výnimky zo zákazov stanovených smernicou, odporovalo by logike takto zavedeného systému ochrany nariaďovať povinnosť obnovenia priaznivého stavu ochrany v rámci ustanovenia týkajúceho sa udeľovania povolení výnimiek. Okrem toho paragraf 34 ods. 3 Sbg NSchG je prísnejší než článok 16 ods. 1 smernice, pretože akékoľvek výnimočné opatrenie musí predchádzať poškodeniu populácie rastlinných alebo živočíšnych druhov prítomných v predmetnej lokalite.

— Posúdenie Súdny dvorom

¹²⁶ Je potrebné poznamenať, že pojem „zachovania v priaznivom stave ochrany“ uvádzaný v článku 16 ods. 1 smernice sa týka situácie, ktorá je definovaná v jej článku 1 písm. i) a ktorá sa týka na jednej strane všeobecných prvkov uvádzaných v prvom pododseku

predmetného bodu a na druhej strane určitého počtu kumulatívnych kritérií. Ako vyplýva z bodu 59 tohto rozsudku, členským štátom prislúcha prebrať tieto pojmy do ich vnútroštátneho právneho poriadku s dostatočnou právnou presnosťou.

- 127 Naopak, paragraf 104 ods. 4 Sbg JagdG stanovuje, že povolenia výnimiek môžu byť udelené, „ak to nevystavuje populáciu predmetného voľne žijúceho druhu nebezpečenstvu“. Toto ustanovenie sa odchyľuje od režimu ochrany uvádzaného smernicou, keďže umožňuje výnimky zo zákazov v zásade bez ich podriadenia imperatívu zachovania populácií predmetných druhov v priaznivom stave ochrany.
- 128 Pokiaľ ide o paragraf 34 ods. 1 Sbg NSchG, odôvodnenia založené v uvedenom poradí na výrobe nápojov a výstavbe zariadení nepatria pod žiadny z dôvodov identifikovaných taxatívne v článku 16 ods. 1 smernice.
- 129 Namietané nesplnenie teda musí byť považované za preukázané.

Porušenie článku 22 písm. b) smernice v spolkovej krajine Dolné Rakúsko

— Argumentácia účastníkov konania

- 130 Komisia poznamenáva, že paragraf 17 ods. 5 Nö NSchG spôsobuje, že udelenie povolenia na zavádzanie nie pôvodných druhov je závislé od kritéria neuvádzaného smernicou, a to, že prípadné poškodenie nebude „trvalé“. Okrem toho toto

ustanovenie nezakazuje všetky poškodenia prirodzených biotopov v ich mieste prirodzeného výskytu, ako aj voľne žijúcej fauny a flóry spôsobené úmyselným zavádzaním nie pôvodných druhov.

- ¹³¹ Rakúska vláda sa domnieva, že v rámci výkladu paragrafu 17 ods. 5 Nö NSchG v súlade so smernicou bude povolenie zavádzať v prírode nie miestny druh alebo druh neprispôbený miestnym podmienkam vždy zamietnuté, ak takýto zásah poškodzuje miestnu faunu a flóru.

— Posúdenie Súdnym dvorom

- ¹³² Je potrebné konštatovať, že paragraf 17 ods. 5 Nö NSchG umožňuje úmyselné zavádzanie nie miestnych živočíšnych alebo rastlinných druhov pod podmienkou, že prirodzené biotopy, ako aj voľne žijúca fauna a flóra nebudú trvalo ovplyvnené.

- ¹³³ Takýto režim nepredstavuje správne prebratie systému ochrany stanoveného smernicou. Tento systém si v skutočnosti vyžaduje, aby akékoľvek výnimočné opatrenie rešpektovalo podmienky určené v článku 22 písm. b) smernice, najmä podmienku, podľa ktorej povolenie môže byť udelené, iba ak nebude prirodzeným biotopom spôsobená žiadna škoda.

134 V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že výraz „žiadna škoda“ predstavuje požiadavku ochrany, ktorá je jednoznačná, ktorá ide nad rámec toho, čo je uvádzané v paragrafe 17 ods. 5 Nö NSchG.

135 Namietané nesplnenie teda musí byť považované za preukázané.

136 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že Rakúska republika si nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z ustanovení článku 1, článku 6 ods. 1 a 2, článkov 12 a 13, ako aj článku 16 ods. 1 a článku 22 písm. b) smernice.

O trovách

137 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazat' Rakúsku republiku na náhradu trov konania a Rakúska republika nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov konania.

138 Pokiaľ ide o žalobné dôvody uvádzané v žalobe, ktoré boli predmetom späťvzatia vykonaného zo strany Komisie v neskoršom štádiu konania, je potrebné konštatovať, že k späťvzatiu predmetných žalobných dôvodov došlo v nadväznosti na zmeny predmetných vnútroštátnych právnych nástrojov. Toto späťvzatie je teda pripísateľné

žalovanej, pretože ustanovenia vnútroštátneho práva boli prispôsobené právu Spoločenstva až s omeškaním. Za uplatnenia článku 69 ods. 5 rokovacieho poriadku je teda potrebné zaviazat' Rakúsku republiku na náhradu všetkých trov tohto konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Rakúska republika si nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z ustanovení článku 1 písm. e), g) a i), článku 6 ods. 1 a 2, článkov 12 a 13, ako aj článku 16 ods. 1 a článku 22 písm. b) smernice Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín.**

- 2. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**

- 3. Rakúska republika je povinná nahradiť trovy konania.**

Podpisy